

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil prøve at stille mit spørgsmål endnu en gang. Hvis Schengenaftalen f.eks. flyttes ind i EU, hvis flygtningepolitikken bliver overnational, sådan som der er forslag om, forstod jeg, at Venstre har den holdning, at så kan vi ikke opretholde den danske undtagelse, fordi man gerne vil være med i den flygtningepolitik, der så bliver i EU.

Så er det jeg spørger: Er det ikke korrekt, at der så er to muligheder, idet man enten kan nedlægge veto mod de traktatforslag, der foreligger, altså sige, at vi simpelt hen ikke vil acceptere, at der bliver overnational flygtningepolitik, eller man må opgive undtagelsen, hvis man vil være med i den overnationale flygtningepolitik?

Det mener jeg egentlig er meget enkelt, og jeg forstår ikke, hvordan Venstre så i virkeligheden kan støtte regeringens forhandlingsposition, for regeringen forsøger jo den gamle kunst med både at blæse og have mel i munden. Den vil både være med i flygtningepolitikken, og samtidig tror den, at man kan opretholde undtagelsen, og det er plaskumuligt.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg forstår på fru Charlotte Antonsen, at der i dag havde været enighed om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og det retlige samarbejde, hvis ikke Danmark havde fremsat nogle forslag om beskæftigelse og miljø. Jeg må sige, at jeg synes, det er en noget letbenet argumentation.

Vi er meget glade for, at vi fremsatte de forslag, og vi er faktisk også lidt glade for, at fru Charlotte Antonsen nu indrømmer, at det slet ikke er så tossedede emner endda. Tak for det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til hr. Ove Fich: Så stor vægt tillægger jeg trods alt ikke Danmark, at det er os alene, der har været medvirkende til, at vi ikke har fået løst de store problemer. Men vi har medvirket til at fjerne fokus fra det centrale: Østudvidelsen og hvad deraf følger af effektivisering i det eksisterende samarbejde.

Til fru Elisabeth Arnold: Det er jo sådan, at partierne i Folketinget over for befolkningen har forpligtet sig til at afholde en ny folkeafstemning, før vi går videre på de fire områder, men

fru Elisabeth Arnold ved udmærket godt, at den beslutning skal træffes her i Folketingssalen.

Venstre vil ikke skjule noget for befolkningen. Vi siger, at forbeholdene udgør et problem i forhold til det, vi kan se der er ved at ske på regeringskonferencen, og derfor forstår vi ikke, at regeringen ikke i højere grad varmer befolkningen op til, at vi altså har et problem, og hvis Danmark ikke skal blokere og komme ud i periferien af EU-samarbejdet, er vi nødt til at diskutere sagen, så vi kan komme af med forbeholdet.

Til sidst til hr. Keld Albrechtsen: Der er ikke noget i forbeholdet, der betyder, at vi skal nedlægge veto. Jeg vil snarere sige tværtimod, for i forbeholdene skriver vi netop, at vi ikke vil forhindre de andre i at gå videre. Det, der kan blive realiteten – det var det, jeg var inde på i min ordførertale – på flygtningeområdet, på Schengenområdet, er, at Danmark ikke er med, og så må vi gå ud. Storbritannien er jo heller ikke med på området, hvilket ikke gør det lettere for os. Men de andre vil så gå videre i et mere forpligtende samarbejde end os, og vi er ude i periferien. Det er sørgeligt, men det er risikoen, hvis vi ikke får regeringen mandet op til at erkende, at vi har behov for en folkeafstemning, så Danmark kan fortsætte som fulgyldigt medlem af hele EU-samarbejdet.

Kent Kirk (KF):

Den redegørelse, vi behandler i dag, drejer sig egentlig ikke om folkeafstemninger. Den drejer sig om status på regeringskonferencen, og jeg synes, at redegørelsen udmærket viser, hvordan de forskellige landes positioner er på vigtige områder.

Derfor ser vi også fra konservativ side hen til, at vi efterfølgende får en vurdering fra udenrigsministrene grundet på, hvad den politiske virkning af det, vi efterhånden kan se tegne sig, bliver. Hvad kommer det til at betyde for Europa, og hvad kommer det til at betyde for Danmark? Jeg går ud fra, at udenrigsministeren vil komme ind på det i sit indlæg, for det er jo en kendsgerning, at nu nærmer vi os snorene.

I løbet af de næste 2 måneder vil det blive afgjort, om det lykkes at få skruet en traktat sammen, så vi kan få udvidelsen på plads, og jeg mener, at befolkningen selvfølgelig har en klar ret til at få de politiske meldinger fra de forskellige politiske partier om, hvordan vi ser på situationen. Det vil jeg så gerne bestræbe mig på i mit indlæg.